

රයින් ගඟ ළඟ

තුනාර් ප්‍රියංගිකා

රයින් ගඟ ළඟ
බලන් ඇති ඔබ
කියා යන්නට
නො වන බැව් යළි
ඒ ගං අසබඩ නමුදු මඟ හැර
පියනගම් මම ඔබට පිටු පා

දුරාගන්න ට බැරීම සිතුවිලි
බර කරන් ඇතිපියන් යට ඇති.
දුරාගන්න ට බැරීම සිතුවිලි
බර කරන් ඇතිපියන් යට ඇති.

වසන්තය ඇවිත්

ආනන්ද ගුණතිලක හොපර්ස් ක්‍රොසිං

ගනකම් ඇඳුම් දෙක තුන වක පිට අන්ද
අතපය හකුලුවා සිටී, සීතල හන්ද
අම්මිරි අලස කම පසෙකට කර රන්ද
වසන්තය ඇවිත්, මුව හසරැලි කැන්ද

නුපුරුදු නමුදු සීතල, අප පැමිණි රටේ
හිම වැනි පවා, විටෙකදී මෙහි කඩා වැටේ
නලයෙන් වන වතුර වාගෙයි, අයිස් කැටේ
ඇඟ පත කිල්පොලා දුන් ඇඳි වකට ගැටේ

ගෙය පිටුපස දෙසට හෝ මීදුලට යන්න
වල් පැලයක් දෙකක් හෙමිහිට ගල වන්න
මල් පැලයක තියෙන හැඩ වැඩ දැක ගන්න
කාටද හැකි උනේ ඒවට හිත දෙන්න

සීතල මාස තුන හෙමිහිට ඉවර කරන්
ඇවිදින් වසන්තය නැවතත් හැමට හොරෙන්
ගස් වැල් තිබුන කොල ගැලවී ඉපල් ලෙසින්
පොඩි පොඩි ලපලු මතු කෙරුවා රිකිලි අහින්

මද නල හමයි අතු සහ දලු කිහි කව මින්
විහඟුන් හී ගයති, නට නට තටු සල මින්
හිරු නැඟ ඒවි කලු ගණා කුළු මඟ හරි මින්
වට පිට කල වලිසි, හදවත් තුටු කර මින්

ලස්සන මල් පිපෙන හැටි දැන් දැකිය හැකි
ඒ මල් වලින් පරිසරයම වලිය දැකි
විහඟුන් බිඟුන් මුමුණන හඬ සවනෙ වැකි
හැඟුමන් ගෙනේ දහසක් කවි ලිවිය හැකි

අනිම් සෙනෙහස

ආනන්ද ගුණතිලක හොපර්ස් ක්‍රොසිං

හිලි නැහැවුනෙමි ඔබගේ සෙනෙහෙ
ඔබ හැර නෙතට වෙන දසුනක් නොවිය
ඇතට හියා ඔබ දසුනින් මිදී
අතරමං වුනෙමි ජීවන ගමන්

ඔබ ගෙන ආ සතුව නැත අමතක
තවමත් විය පතා හදවත
ඔබ අනිමිව හිය දුකයි හද හිනි
සැතසුම් කොහිද නැත මා තවමත්

අප තැනු අහස් මාලිග බිම වැටී
විහි සුන්බුන් පමණි අද ඉතිරිව
සැකයක් නොමැත යලි විය ගොඩනැගෙනු
ආදරයේ සුවඳ වුව ඒ මත

හදවත දවන දුක කඳුලිනි
ඒ කඳුලින් නොමැත ඔබේ හද උණු
විසඳිය නොහැකි පැනහැකි සිත
මෙලසින් වෙන්වෙන්න ඇයි අප

ගඟේ
අගේ
මගේ
මගේ

වන්නේ
වැලපෙන්නේ
අවුලන්නේ
දන්නේ

ඇතේ
ඇත්තේ
නැතේ
නැත්තේ

පිටවුයේ
වුයේ
මතු වුයේ
හමු වුයේ

අපි ආයෙ හමුවෙයිද?

වර්ණ රසිකා ගුණවර්ධන

ඇඬිත්තක් ඉතිරිවී ඇත
කිව යුතු හා ඇසිය යුතු.
කාලය මඳක් මිදීවිය
විය යමක් ආපසු ගත යුතු.

පුෂ්ප හට නොගනු ඇත
ඉල්ලා සිටියද ඉති අතු .
කරුවල වැටෙණු නියතය
ආදරේ සිහිනයට මින් මතු.

දබරැඟිල්ලෙන් තට්ටු කර
දෙතොල් මුදා තැබූ පසු
අමතක වීම ශෝකයකි
නොදුන් හාදුවක දුක් තතු.

පියවරන් ගේ දිනය

ජයසේන කොඩිතුට්ක්කු

පරදා සියළු බාධක දරු පෙම හමුවේ
නිබදා කැප වුනේ ගත සිත නොවිඳ සුවේ
සැමදා ඔබයි විරු සමරන අපේ ලොවේ
කවදා නමුත් පිය ගුණ සමරනු යුතු වේ

පපුවේ තද කරන් සෙනෙහස නො අඩුවම
සිතුවේ අපේ ලොව ඉදි වන්නේ කොහොම
පැතුවේ ඔබ නොලද සැප සම්පත් දීම
දිනුවේ ඔබ හිසයි අද අප හැම දේම

කුස හිනි නිවන්නට ලේ කිරි නොකළාට
දස දුක් වින්දෙ කුඹුරේ බත සදන්නට
තුන් වේලටම බඩ කට අපෙ පිරව්වට
වක දවසක් මොටද ඔබෙ ගුණ ගයන්නට

ඔබෙ පුතු වෙන්න පෙර පිං කර තිබුනාට
යළි හමු වීම සසරේ හැකි වෙද අපිට
කළ සහ කරන හැම පිං පවරා ඔබට
පතනෙමි පිය තුමනි මතු ඔබ බුදු වෙන්නට

වෑයම

චිරංගා පෙරේරා

යන්නමයි
වැර වෑයම
මද සුළඟටත්
ඇතටම ගසාගෙන

ඉතින් කොහොමද
සුළු සුළඟක්
ආවොතින්

දැනක් ඇතිවෙයිද
හික්මී නොගොස්
වෑයමින්
නැවතෙන්න

ජීවිතය දකිමු.

ජයසේන කොඩිතුට්ක්කු

ජීවිතයෙන් බිඳක්
විඳිනව ටික දොහක්
දැනුනට මහ කලක්
නැහැ ගත යුතු දෙයක්

මිනිසන් බවයෙන
මහිමයෙහි පෙර පිනක
ඒ බව වත් නොදැක
කරන විගඩම් කොතෙක

පැතූම් මහ සයුරකි
ලබන්නේ ඉන් බිඳකි
නොලද හැම දුකකි
විය සොබා දහමෙකි

ලද දෙයින් සැනසෙමු
නොලද දේ ගැන නොසිතමු
සැප දුක පිලිගනිමු
තතු ඇති ලෙසට දකිමු

සිතින් සිත දකිමු
සිතට වහලෙක් නොවෙමු
වැනසෙන දේට නොබැකෙමු
සසර කතරේ ඉමක් දකිමු

